

ACSAI ROLAND

„A fjord fölött, mint a vizek lelke, felhő lebeg.
Napok óta nem láttunk eget.”

AYHAN GÖKHAN

„a templomban a pappal közösen imádkozik, de kivétel
nélkül ünnepnapon bocsát meg.”

BABICZKY TIBOR

„Ahogy a partok túrik a víz állandó ostromát,
úgy túri a test magán a ziháló erőszakot.”

BAJTAI ANDRÁS

„Végül is nem utaztunk el Koppenhágába.
Pedig nézhettük volna együtt a hőesést,
mint azon az első közös délelőttön
a Mária utcai lakás ablakából, összebújva.”

BORBÉLY SZILÁRD

„És nincs magyarázat arra, hogy milyen lehet a
létező, aki mégsem létezik együtt velünk. Csak
szomjazunk. Sivatang hullámszik itt velünk azóta.”

CSOBÁNKA ZSUZSA

„Csak az eső az, szívem, tente,
csak a fákat csavarja ki,
a kezedre vigyázok, őrzöm, ne félj, baba.”

DERES KORNÉLIA

„Azóta minden tavasszal
imádkozom, nehogy újra
feltámadjon.”

DOBAI BÁLINT

„csak okozat vagyok, mint a többi kölyköd,
és engem is megtúrsz most még az odúban.”

FEHÉR RENÁTÓ

„Füredtél tízéves koromig, és a hátamba
(ahol nem láthattam) tökéletes átkokat karmoltál
az idegen nőkre, akik aztán tényleg megérkeztek.”

FEKETE VINCE

„Itt a tél és itt az éj is halkan,
széttérül már, mint egy édes paplan,
lábakra és kezekre is mászik,
ránk borítja sapkáit és sálit,
úgy takar be, zsongít, ringat, altat,

mint a földet ezüsttel a harmat.”

G. ISTVÁN LÁSZLÓ

„Jobb kérdésekkel magadra maradni,
csupa válasz között botrány a magány.
Végigmentem egy tengerparton. Csupa
csók vett körül, és sehol egy ember.”

GÁL FERENC

„Nincs ok tovább maradni.
Feladatunkat, urunk természetének
meghatározását, elvégeztük.”

GÉCZI JÁNOS

„A tested engedelmes állat.”

GEREVICH ANDRÁS

„Állsz a teraszon, meztelenül,
a meleg szellőben remegnek alattad a fák.
Elvakít a kilátás.”

GÖMÖRI GYÖRGY

„Kölyök-Dávidok, Bacchusok, melegszerű Madonnák
csupakő városa, ahol egy izmos női láb
a földre kényszeríti Pisa vad harcosát – ”

GYÓRFFY ÁKOS

„Az a koldus vagyok, senkié, a falakon kívül, kítaszítva,
mint te voltál közöttünk. Nem vagyok sehol, csak arcom
fényében. Nem mozdulok el a fényből, Uram. Ruhádba
öltözöm, fényes palástodba öltözve kelek át a végtelen
havazáson, ami az evilág.”

HARTAY CSABA

„Ha le kellene írnom magamat, akkor az a gyerek vagyok,
aki épp keresi a lakáskulcsát. Vagy Leo jégkrémre gyűjt.”

HÁY JÁNOS

„Szerintem nincs,
ha van, nem látszik,
ha látszik, nem isten.”

JUHÁSZ FERENC

„Tengeralattjáróm deszka-koporsó.
Jajtalan süllyedésem az utolsó.
S fölöttem a Mindenség virágzik.
Földgolyó-síromon szöcske cikázik.”

k. kabai lóránt

„néha úgy érzem, magam is csak
egy pár elhasznált kesztyű vagyok;”

KALÁSZ ORSOLYA

„Az érintés helye
tenyérszíni színpaddá nyílik
a bőrön,”

KÁNTOR PÉTER

„Van ott a tisztáson egy kő, leülsz rá.
A házad most a hátad mögül figyel.”

KARÁDI MÁRTON

„láthatom a száját.
úgy nőnek benne a tejfogak,
mint a jégcsapok.”

KARAFIÁTH ORSOLYA

„anyának van kutyája és macskája
van háza is számlák is van hitel
van postaláda rajta férfinév
akit épp a nyáron temettek el”

KELE FODOR ÁKOS

„Mint a tükörfolyosóban: még szembe sem tudom
köpni magam tisztességesen.”

KEMÉNY LILI

„Az én bűnöm, hogy apám megváltotta
a világot, de senki nem vette észre,”

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

„Bármerre cibált kanyarogva a horhos –
Itt fekszem, itt pihenek meg az Őszben
Én, ama szinte poéta, csak Asztrov, az orvos.”

KRUSOVSKY DÉNES

„Ahol a test makacs szótlansága
mögül már kihallatszik a lélek érthetetlen
hadarása, én oda készültem.”

KUKORELLY ENDRE

„Azt még azért gyorsan el
mesélem még hogy a
nagyamám bevallása
szerint beköltözött

a szobájába egy szellem és

azzal szekírozza
hogy mit keres ő még mindig itt
ilyen szimplán”

KUPCSIK LIDI

„Félholdas mellékvesém neked adom,
Apám. Májam, anyám, téged illet.
Lépelem azé, ki elsőként tett szabaddá.
Gyomromat jótékony célra ajánlom.”

LANCZKOR GÁBOR

„A hársfa ernyős ágain
az apró ágakig megült a hó.”

LÁSZLÓ NOÉMI

„A szálakat, hogy végüket ne lássam
gyors, könnyű ujjal karikába fűztem,
sorokba rendeztem és kibetűztem,
de hangom elveszett a szélzúgásban,”

LÁZÁR BENCE ANDRÁS

„Neked meg olyan szagod volt,
mint a vizes nádleveleknek, mint a tó iszapos medrének.”

MARNO JÁNOS

„Kalapom filcből, ósdi fazon,
valahol odabent lengeti
magát egy rendházi folyosón,
mely mélyen és öblösen dalol
az Úrról, akit kár féltetni,
mert kár úgy sem érheti sehol.”

NEMES Z. MÁRIÓ

„Falra fested a nőt, aztán a kisfiúkat kened föl.”

PAYER IMRE

„Most itt ülök Budapesten a számítógép előtt.
A délelőtti napsütés száraz, a délutáni telt.
Megy a nap a maga járásán.”

POLLÁGH PÉTER

„Ha vége lesz az útnak,
leveszek ködmönt, ködgubát,
nem rázom többé a köd rongyát,
napra megyek, forró napernyők,
kalapos, mesteri trópusok alá.”

POÓS ZOLTÁN

„Mindenkinek másképp szakad be

az ég, mindenkiről másként
vesz mintát a sors. Csak
a drága föld marad ugyanaz.”

SAJÓ LÁSZLÓ

„Gu’Laxypanban hull a hó.
A testek lélekért állnak
sorba a csupasz udvaron,
új vászon egyenruhában.”

SIMON MÁRTON

„A fák, ez jó, igen, kezdjük a fákkal, hogy majdnem
ugyanolyanok; így hajnalban. Kevés a fény. Eléggé fázom.”

SOPOTNIK ZOLTÁN

„Zárt ajtók, leszázalékolt
művelődési ház, félszáz
barát, és jellemzően a
gyűrűket majdnem elitta
előző nap az egyikük.”

SZABÓ MARCELL

„A kerítésnek támaszkodott, és ahogy kis
terpeszben állt, érezte combján, hogy lehűlt
a levegő. Először könyörgött, de később
inkább imának szerette volna hívni.”

SZÁLINGER BALÁZS

„Hogyha fölállunk, igen, atyám, segíték,
Aztán kinézünk együtt az ablakon,
Látunk egy régvolt, rettegett birodalmat,
Amit átvenni megvolt az alkalom,
Isten nevével ajkukon építették,
Örökké tették annyi- meg annyian,
Igen, de hol van ez attól a csóktól,
Amit én kaptam tegnap egy taxiban?”

SZEPESI ATTILA

„Maszkot cserél bölcs és bolond,
mikor, miért nem tudható.
A tudás több, mint az ígézet,
az álom több, mint a való.”

SZOLCSÁNYI ÁKOS

„Megjavulnék, de nincs romlás,”

SZÖLLŐSI MÁTYÁS

„Tetszett, hogy semmit sem ajánlhatok föl,
s ha elveszek, az is esetleges.”

TAKÁCS ZSUZSA

„Mutattam néhány fényképet neki. Emlékszem, azonban, hogy volt egy másik életem, amelyről nincsen fénykép semelyik fiókban. Egy előző férjem és egy korábbi gyerekem? Nem merem kérdezni mégsem. Mi lesz, ha azt mondják: igen?”

TANDORI DEZSŐ

„Költő még annyira vagyok, hogy ne legyen elképzelhetetlen, minek miért mi a sora, de hogy ez legyen *érzületem*: az többé soha.”

TÉREY JÁNOS

„Te vagy a, te vagy a természetes torlasz, Hóátfúvás az életemen.”

TOLNAI OTTÓ

„táncolj tonnás szurokcsizmádban
halld gyöngyöt szórnak
igazgyöngy között táncolnak”

TOROCZKAY ANDRÁS

„Talán az utolsó randitok volt az *Esőember*.”

TÓTH KRISZTINA

„alszik a Föld, felejt, alszik, felejt keringve,
émelygő, lassú álma emberrel telehintve,”

UGHY SZABINA

„És itt van ez a szó, fényes heg.
Kattogva meg-megakad bennem,
mint egy ütem a végtelenített lemezen.”

VIDA GERGELY

„Szemed alatt telepakolt táskák. Úgy lógnak, hogy az nem teher. Ki lehet velük menni az utcára.”

VILLÁNYI LÁSZLÓ

„Naponta felhúzta édesanyja és édesapja óráját.”

VÖRÖS ISTVÁN

„A vers papír zsebkendő-
vel elkövetett gyilkosság.”